

1105

77417

114

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

**DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO**

POUFNE

Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców

plk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI
(DZ, DPanc) W NATARCIU**

Konspekt wykładu

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Instytut Badawczy i Biblioteka Specjalnych

Nr ewid. 39948

~~39948~~

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1973

3-40-40-28-27-10

6-40-74

114.

1105

79417

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

**DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO**

POUFNE

Egz. Nr1

Tylko dla wykładowców

plk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI
(DZ, DPanc) W NATARCIU**

Konspekt wykładu

64
P/39948

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Instytut Badawczy i Kształcenia Specjalnych
Nr ewid. _____

~~P/39948~~

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1973

3-110-AS-23-27-10

79417

6-110-21-1-10

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

P O U F N E

Egz. Nr ...

/-/ płk dypl. Henryk JERMANOWSKI

Amekl. pul 12657

Tylko dla wykładowców

płk dr Henryk PIEKARSKI

ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI /DZ, DPanc/

W NATARCIU

Konspekt wykładu

BIBLIOTEKA NAUKOWA, ASG WP
Archiwum Biuletynu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

39948

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1973 r.

KONSPEKT WYKŁADU

TEMAT: ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI /DZ, DPanc/ W NATARCIU
/wybrane zagadnienia/

I. POTRZEBY W ZAKRESIE ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI 10 min.

^W
Łączność dywizji organizuje się w celu zapewnienia dowodzenia wojskami, współdziałania, powiadamiania wojsk i dla potrzeb tyłów dywizji. Ma ona zapewnić przekazywanie rozkazów, zarządzeń i meldunków pomiędzy dowódcami i sztabami.

Łączność dowodzenia organizuje się dla dowództwa i sztabu dywizji, szefa artylerii, szefa OPL /punktu kierowania OPL/, szefa saperów i szefa zabezpieczenia chemicznego.

Dowódcy i sztabowi dywizji zapewnia się łączność:

- z dowództwem i sztabem armii znajdującymi się w toku działań bojowych /operacji/ na SD i WSD armii;
- z dowódcami i sztabami pułków /pz, pcz/ pierwszego i drugiego rzutu, w szczególności z pułkami nacierającymi w pierwszym rzucie, a przede wszystkim z pułkiem działającym na głównym kierunku uderzenia oraz z pułkiem drugiego rzutu, podczas jego wprowadzania do walki;
- z oddziałem wydzielonym /OW/ i taktycznym desantem, jeśli takie są organizowane w czasie natarcia;
- z organami regulacji ruchu dywizji.

Ponadto łączność musi zapewnić trwałą wymianę informacji między punktami dowodzenia dywizji /SD, WSD, TSD/ oraz z elementami ugrupowania bojowego dywizji organizowanymi siłami oddziałów i pododdziałów różnych rodzajów wojsk.

Szefowi artylerii dywizji należy zapewnić łączność z szefostwem WRiA armii oraz :

- z dowódcą i sztabem drt;
- z dowódcą i sztabem DGA;
- z pododdziałami i artyleryjskimi elementami ugrupowania bojowego dywizji pozostającymi

- w dyspozycji szefa artylerii dywizji;
- z szefami artylerii pułków *zmech.*,
~~WPA/WAPX~~ szczególnie pułków pierwszego rzutu .

Szefowi OPL dywizji zapewnia się łączność z szefostwem wojsk OPL armii /armijnym ośrodkiem kierowania OPL/ oraz:

- z dowódcą i sztabem paplot;
- z szefami OPL pułków /pz, pcz/ i ~~dowodcami pułków~~ *(ewent. dowódcę b plot pułk.)* działów " STRZAŁA-1 " i ZSU-23-4 ;
- z dowódcami dywizyjnymi RSWP /P-15/.

Szefowi saperów dywizji zapewnia się łączność z szefostwem /szefem/ wojsk inżynieryjnych armii oraz z komendantami armijnych punktów przeprawowych w okresie forsowania przeszkody wodnej.

Ponadto w natarciu zapewnia się łączność:

- z dowódcami OZap, OZR i OInż.;
- z szefami saperów pułków /pz, pcz/ i komendantami dywizyjnych punktów przeprawowych w okresie podchodzenia do przeszkody wodnej i podczas forsowania.

Szefowi zabezpieczenia chemicznego należy zapewnić łączność z SOAS armii, SOAS dywizji, dowódcą kompanii chemicznej, dowódcami patrolów **rozpoznania** skażeń i śmigłowcami wykonującymi zadania w zakresie rozpoznania skażeń.

Szefowi wydziału rozpoznawczego dywizji w ramach dywizyjnej łączności dowodzenia i rozpoznania zapewnia się łączność:

- z oddziałem rozpoznania sztabu armii;
- z szefami rozpoznania pułków /pz, pcz/;
- z dowództwem i sztabem batalionu rozpoznawczego, przede wszystkim z grupą analizy informacji /GAJ/;
- z dowódcami samodzielnych patroli rozpoznawczych /SPR/, dowódcami grup specjalnych i dowódcami elementów rozpoznania radioelektronicznego.

Ponadto szef i wydział rozpoznania sztabu dywizji musi mieć zapewniony stały odbiór informacji przekazywanych przez samoloty taktycznego rozpoznania lotniczego /powietrznego/

Łączność współdziałania organizuje się dla potrzeb dowództwa i sztabu dywizji oraz szefów rodzajów wojsk z takim założeniem, aby zapewniała wymianę informacji:

- z elementami ugrupowania operacyjnego armii, szczególnie z tymi, które działają na korzyść dywizji;
- z dowódcą i sztabem tej dywizji, która stanowi drugi rzut armii, w szczególności podczas jej wejścia do bitwy w pasie natarcia dywizji.

Ponadto w ramach organizacji łączności współdziałania zapewnia się łączność wszystkim elementom ugrupowania bojowego dywizji w tym celu, aby posiadali dogodne warunki i możliwość dokonywania między sobą wymiany informacji bojowych.

Łączność powiadamiania w dywizji organizuje się w celu otrzymywania sygnałów powiadamiania od armijnych elementów systemu OPL /PRT lub RPW/^{oraz} przekazywania przez posterunek OPL dywizji sygnałów ostrzegania do wszystkich dywizyjnych elementów ugrupowania bojowego, oddziałów i pododdziałów /do szczebla batalionu, dywizjonu i baterii/.

Łączność tyłów dywizji organizuje się dla zastępcy dowódcy dywizji ds. techniki i zaopatrzenia i szefów służb tyłowych /kwatermistrz, szef służby technicznej, szef służby zdrowia itp./^{tak} winna ona być zorganizowana aby zapewniła wymianę informacji o stanie i działalności tyłów dywizji z :

- szefem i szefostwem tyłów armii pozostających w toku działań /operacji/ na TSD armii;
- dowódcą i sztabem dywizji, znajdującymi się na WSD i SD;
- zastępcami dowódców pułków /pz, pcz, pa, paplot/ i dywizyjnych pododdziałów /drt, dar, dappanc itp./ do spraw techniki i zaopatrzenia;
- dywizyjnymi pododdziałami tyłowymi /transportowymi, medycznymi, remontowymi itp./.

Aby zrealizować wszystkie wymienione potrzeby w zakresie organizacji łączności i zapewnić dowództwu i sztabowi dywizji oraz szefom rodzajów wojsk sprawną wymianę informacji bojowych w dowolnym czasie, w każdej sytuacji bojowej, z każdego punktu dowodzenia i z każdym elementem ugrupowania bojowego oraz z tyłami dywizji zarówno w ruchu jak i na postoju, w systemie łączności dywizji muszą być wykorzystywane różne techniczne środki i urządzenia łączności /radiowe, radiotelefoniczne, radioliniowe, przewodowe - teletransmisyjne i komutacyjne, telefoniczne i telegraficzne/ oraz środki poczty polowej. Tylko kompleksowe wykorzystanie różnych środków łączności pozwoli sprostać stawianym łączności wymaganiom, to znaczy:

- zapewnić wymianę informacji w wielu i w różnych kanałach łączności, różnymi drogami transmisyjnymi, z jednego urządzenia abonenckiego;
- zapewnić wymianę informacji, we wszystkich rodzajach i okresach natarcia, w warunkach wysokiego tempa działań bojowych i dużej manewrowości wojsk oraz znacznego rozśrodkowania elementów ugrupowania bojowego w pasie natarcia dywizji;
- umożliwić dokonywania wymiany informacji wszystkim elementom ugrupowania bojowego w całym pasie działań dywizji i na głębokość wykonywanych zadań bojowych.

Uwaga:

Wyjaśnić ze
schematu

organizacji

i wyposażenie batalionu łączności dywizji.

II. WARUNKI ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W NATARCIU 10 min.

Spośród wielu czynników mających wpływ na zakres rozbudowy systemu łączności, sposób organizacji i działanie łączności, decydujące znacznie wywierają warunki taktyczne w jakich dywizja będzie prowadziła natarcie.

Do zasadniczych czynników należy zaliczyć następujące:

- miejsce, rola i zadania dywizji w ugrupowaniu operacyjnym armii /frontu/;
- sposób przejścia dywizji do natarcia;
- charakter realizowanych zadań bojowych ich głębokość i szerokość pasa natarcia;
- środki wzmocnienia i wsparcia oraz przyjęte ugrupowanie bojowe.

Z obowiązujących ogólnych zasad prowadzenia działań bojowych przez dywizję wynika, że system łączności dywizji może być organizowany w warunkach zagrożenia lub obustronnego użycia BMR i że może być rozbudowywany w ograniczonym czasie, w pierwszej operacji zaczepnej armii lub już w toku jej trwania.

Wskazać, że Komenda organizacji łączności (wskaz. przy fabryce udar)

Przejście dywizji do natarcia z rejonów wyjściowych położonych w głębi, stwarza możliwość dokładnego zaplanowania łączności - wykonania nowych dokumentów łączności lub uzupełnienia uprzednio opracowanych dokumentów, postawienia szczegółowych zadań pododdziałom funkcyjnym łączności, uzupełnienia zapasów materiałowych, dokonania bieżących przeglądów sprzętu i urządzeń łączności, jak również środków transportowych, co jest szczególnie ważne wówczas, gdy dywizja wykonała marsz na dużą odległość.

Przejście dywizji do natarcia bez zajmowania rejonów wyjściowych, eliminuje możliwość, wykonania wszystkich wymienionych przedsięwzięć. Rozbudowy systemu łączności dokonuje się w oparciu o wcześniej opracowane dokumenty łączności, uzupełnione o najniezbędniejsze dane. Wszystkie przedsięwzięcia organizacyjno-eksploatacyjne realizuje się w ograniczonym czasie, a część z nich już w toku natarcia.

System łączności dywizji rozbudowuje się na znacznym obszarze, co zależne jest od: miejsca i roli dywizji /DZ, DPanc/ w ugrupowaniu operacyjnym armii, sposobu wejścia do bitwy, tempa natarcia, głębokość zadania, szerokości pasa natarcia i terenu.

~~Najtrudniejsze warunki organizacji łączności - rozbudowy systemu łączności - istnieją wówczas gdy dywizja przechodzi do natarcia z marszu z rejonów położonych w głębi.~~

Dla potrzeb dowodzenia wojskami wymianę informacji przy pomocy technicznych środków łączności zapewnić należy w pasie o szerokości 20-30 km. W położeniu wyjściowym na głębokość 35-50 km, a wraz z tyłami dywizji, na głębokość 40-60 km. W toku natarcia : do wykonania zadania bliższego na głębokość 10-25 km, zadania następnego na głębokość 20-40 km i zadania dnia na głębokość 40-60 km i więcej,

Jak z powyższego wynika pododdziały łączności dywizji /batalion łączności dywizji, bateria dowodzenia szefa AD, komp. dowodzenia i rozpoznania szefa OPL/ muszą być zdolne do zapewnienia trwałego i operatywnego dowodzenia wojskami na obszarze 2500 - 3500 km² /teren w położeniu wyjściowym i na głębokość zadania bliższego 1500 - 2500 km², a teren od zadania bliższego do rubieży zadania dnia 900 - 1000 km²/.

Muszą być zdolne do zapewnienia wielokanałowej łączności:

- a/ z pułkami I-go rzutu /pz, pcz/, których punkty dowodzenia mogą być oddalone w położeniu wyjściowym na odległość maks. 10 - 15 km od SD dywizji, podczas wykonywania zadania bliższego 20 - 30 i więcej km oraz 30 - 40 km do wykonania zadania dnia;
- b/ z pułkami II-go rzutu, które przesuwane są za pierwszym rzutem w odległości 10 - 15 km w kolumnach batalionowych, to znaczy często w odległości do 20 - 30 km od SD dywizji;
- c/ z oddziałem wydzielonym /OW/, który może działać w oderwaniu od sił głównych do 50 km, /b. trudne warunki utrzymania łączności/;
- d/ z taktycznym desantem śmigłowcowym /w sile bp/, który przez 3-5 godzin może prowadzić walkę w rejonie lądowania oddalonym o około 25 km od sił głównych i często ponad 35 km od SD dywizji;
- e/ z dywizjonem rakiet taktycznych /drt/, który w położeniu wyjściowym rozmieszcza się w odległości 10 - 15 km od linii styczności, a stanowiska dowodzenia dywizjonu około 5 km od SD dywizji, a w toku natarcia często ponad 50 km od SD, co wynika z tego, że drt zmienia rejonów stanowisk startowych jeden raz w ciągu dnia walki;
- f/ z DGA, OPpanc i OZap, OZR itp.

W toku natarcia wymagane jest również zapewnienie trwałej łączności pomiędzy punktami dowodzenia dywizji /SD, WSD, TSD/, które mogą być oddalone od siebie na odległość:

- a/ SD - WSD 20 - 30 i więcej km;
- b/ SD - TSD 10 - 25 i więcej km.

Istnieje również potrzeba zapewnienia wymiany informacji pomiędzy punktami dowodzenia dywizji i armii, które w toku działań bojowych mogą być oddalone od siebie na znaczne odległości: SD 40-80 km, WSD 20 - 30 km.

Konieczne jest utrzymywanie łączności na dużych odległościach z pododdziałami rozpoznania /grupami specjalnymi 40-60 km, samodzielnymi patrolami rozpoznania 15-25 km, patrolami rozpoznania skażeń 10-20 i więcej km./.

Środki łączności /radiowe, radiotelefoniczne i radioliniowe/ pozostające w dyspozycji dowództwa i sztabu dywizji oraz szefów rodzajów wojsk umożliwiają zorganizowanie i utrzymanie łączności jednocześnie w wielu różnych kanałach. Posiadanyimi środkami w zasadzie zapewnić można wymianę informacji z wszystkimi elementami ugrupowania bojowego w całym obszarze działań bojowych dywizji /DZ, DPanc/.

Uwaga: Szczegółowe dane jak taśma - schemat rozmieszczenia punktów dowodzenia, przesunięcia węzłów łączności i zasięgu środków łączności.

Solusmat

Najbardziej krytyczne momenty, w zapewnieniu ciągłej wymiany informacji w zorganizowanych kanałach łączności występują podczas zmiany SD dywizji, szczególnie ze sztabem armii pozostającym przez cały dzień walki na SD w położeniu wyjściowym do operacji. /SD armii zmienia swój rejon raz w ciągu dnia operacji - w stosunku do trzech zmian rejonów dywizji/.

W toku natarcia wystąpią również okresowe trudności w utrzymaniu łączności ze sztabami pułków pierwszego rzutu, które mogą oderwać się od SD dywizji na odległość 30 i więcej km. Okresowe trudności wystąpią w utrzymaniu łączności z oddziałem wydzielonym /OW/, taktycznym desantem powietrznym, organami rozpoznania /SPR i GS/ i dywizjonem rakiet taktycznych, który dokonuje zmiany rejonów stanowisk startowych i SD jeden raz w ciągu dnia walki.

Trudności, które okresowo mogą występować w łączności zapewnianej z SD dywizji niwelowane są w toku natarcia przez organizowanie WSD dywizji /4-6 km od linii styczności wojsk/. Dzięki temu powstają dogodne warunki utrzymania trwałej łączności i zapewnienia wymiany informacji w różnych kanałach łączności, szczególnie z dowódcami i sztabami pułków pierwszego rzutu, oddziałem wydzielonym /OW/, desantem taktycznym i organami rozpoznania.

III. SYSTEM ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI /DZ, DPanc/ 10 min.

Siłami i środkami batalionu łączności dywizji, baterii dowodzenia szefa artylerii, kompanii dowodzenia i rozpoznania szefa OPL oraz pododdziałów łączności organizacyjnych i przydzielonych do dywizji jednostek, organizuje się jednolity system łączności dla potrzeb dowództwa i sztabu dywizji i wszystkich szefów rodzajów wojsk. Jest on powiązany z systemami łączności podległych oddziałów, pododdziałów i elementów ugrupowania bojowego oraz stanowi ogniwo systemu łączności armii.

W systemie łączności dywizji wykorzystuje się radiowe, radiotelefoniczne, radioliniowe, przewodowe środki łączności oraz środki poczty polowej.

Ze względu na manewrowy charakter działań bojowych dywizji, podstawową rolę i zadania w dowodzeniu wojskami spełniają środki radiowe - radiostacje i odbiorniki KF i UKF. Większość wykorzystywanych na szczeblu dywizji środków radiowych to radiostacje UKF, zamontowane w wozach dowodzenia i wozach sztabowych.

Łączność radiowa musi być tak zorganizowana, aby w toku prowadzenia natarcia nie zachodziła potrzeba wprowadzenia zasadniczych zmian w związku ze zmianą sytuacji bojowych, zmianą zadania, kierunku działań itp. Chodzi o to, aby podstawowe sieci i kierunki radiowe odpowiadały potrzebom dowodzenia w każdych warunkach, gdyż wprowadzenie zmian w łączności radiowej w czasie natarcia jest utrudnione, a niekiedy niemożliwe.

Szczegółne zadania w dowodzeniu wojskami spełniają środki radiotelefoniczne. Zasadniczym ich przeznaczeniem jest umożliwienie dowódcy, szefowi sztabu dywizji, szefom rodzajów wojsk i oficerom sztabu dywizji znajdującym się w ruchu "dowiązanie" się do systemu łączności dywizji i armii i wykorzystanie łączności radiowej oraz radioliniowo-przewodowej zorganizowanej między punktami dowodzenia armii, dywizji i pułków.

Do zapewnienia łączności radiotelefonicznej wykorzystuje się radiotelefony K-1 zamontowane w wozach dowodzenia, aparatuwniach łączności i stacjach radioliniowych.

Łączność organizowana przy pomocy środków radioliniowych zapewnia dowodzenie wojskami na postoju, w ogniewie: dywizja - armia, dywizja - pułki /pz, pcz, pa/, drt i DGA. Wymianę informacji zapewnia się na kierunkach organizowanych pomiędzy punktami dowodzenia, w kanałach telefonicznych i telegraficznych, zwykłych i utajnionych.

Środki przewodowe w natarciu dywizji, mogą być wykorzystywane jedynie w rejonie wyjściowym, na rubieżach odparcia kontrataków, na rubieży po wykonaniu zadania dnia, jak również w celu zapewnienia łączności wewnętrznej na SD i TSD dywizji.

Środki poczty polowej wykorzystywane są przez cały czas natarcia na równi z technicznymi środkami łączności. Podstawowym zadaniem łączności poczty polowej jest zapewnienie wymiany przesyłek pocztowych tajnych i jawnych.

Do głównych elementów systemu łączności zalicza się węzły łączności, które scalają system łączności dywizji w jednolitą całość. Liczba organizowanych węzłów łączności zależy przede wszystkim od ilości punktów dowodzenia dywizji. Każdy węzeł łączności, zarówno WL SD, WL WSD i TSD, musi być wyposażony w różne środki łączności w takim stopniu, aby był zdolny zapewnić dowodzenie całością lub częścią sił dywizji w toku natarcia.

Najbardziej rozbudowanym węzłem łączności jest WŁ SD dywizji.

*Krytycznie, że
Szerepody tego
Zagadnienia rozpatrywane
zostaną w czasie korektytorium.*

Uwaga: Strukturę organizacyjną węzła łączności SD dywizji omówić przy wykorzystaniu schematów przygotowanych na taśmie rzutnika

Najbardziej newralgicznym okresem w działaniach bojowych dywizji jest rozwinięcie wojsk dywizji z ugrupowania marszowego w ugrupowanie przebojowe i bojowe rozpoczęcia ataku.

Konieczne jest, aby przed rozpoczęciem ataku conajmniej jeden z punktów dowodzenia dywizji /SD, WSD/ gotowy był do pracy na ^{rubieży} rozwinięcia się oddziałów I-go rzutu dywizji do walki.

Biorąc pod uwagę właściwości organizacji dowodzenia wojskami na rubieży wejścia do walki oraz posiadane siły i środki batalionu łączności dywizji najbardziej celowe jest organizowanie na tej rubieży WŁ SD dywizji, które nie zostały zaangażowane do zapewnienia łączności w rejonie wyjściowym, a więc ATf, ATg, A-1, eksped. teleg. oraz sprzęt telefoniczny do rozwinięcia sieci kablowej. Przed atakiem węzeł łączności zorganizowany za pomocą wymienionych środków będzie uzupełniany ^a środkami przybyłymi w ten rejon wraz z dowódcą.

Na rubieży wejścia do walki należy zorganizować łączność:

- z dowódcą armii oraz szefami rodzajów wojsk armii dla oficerów, którzy przebywają na SD dywizji z dowódcą;
- z dowódcami oddziałów I-go rzutu dywizji;
- ze stanowiskiem dowodzenia dywizji;
- z tymi elementami ugrupowania bojowego dywizji, które wykonują zadania w ogniowym przygotowaniu natarcia/drt. DGA i inne/;
- z dowódcami sąsiednich dywizji /DZ, DPanc/.

Z pozostałymi elementami ugrupowania dywizji oraz ze sztabem armii i ze sztabami sąsiednich dywizji łączność będzie zapewniona ze stanowiska dowodzenia dywizji pozostającego w rejonie wyjściowym lub będącego w tym czasie w ruchu.

Po przybyciu sztabu dywizji do rejonu SD na rubieży wejścia do walki rozwinięty uprzednio węzeł łączności uzupełnia się środkami i urządzeniami łączności przybyłymi ze sztabem dywizji.

Te środki i urządzenia łączności, które nie zostały rozwinięte rozmieszcza się w rejonie rozmieszczenia batalionu łączności w gotowości do rozwinięcia w kolejnym rejonie SD dywizji.

Węzeł łączności WSD dywizji organizowany będzie doraźnie, w tych okresach kiedy będzie niezbędna obecność dowódcy wraz z grupą operacyjną w pobliżu walczących wojsk. W czasie realizacji zadania dnia dywizji można wyróżnić kilka takich okresów np: odparcie kontrataków odwodów dywizyjnych npla, wprowadzenie do walki drugich rzutów dywizji, forsowanie szerokiej przeszkody wodnej lub w czasie boju spotkaniowego.

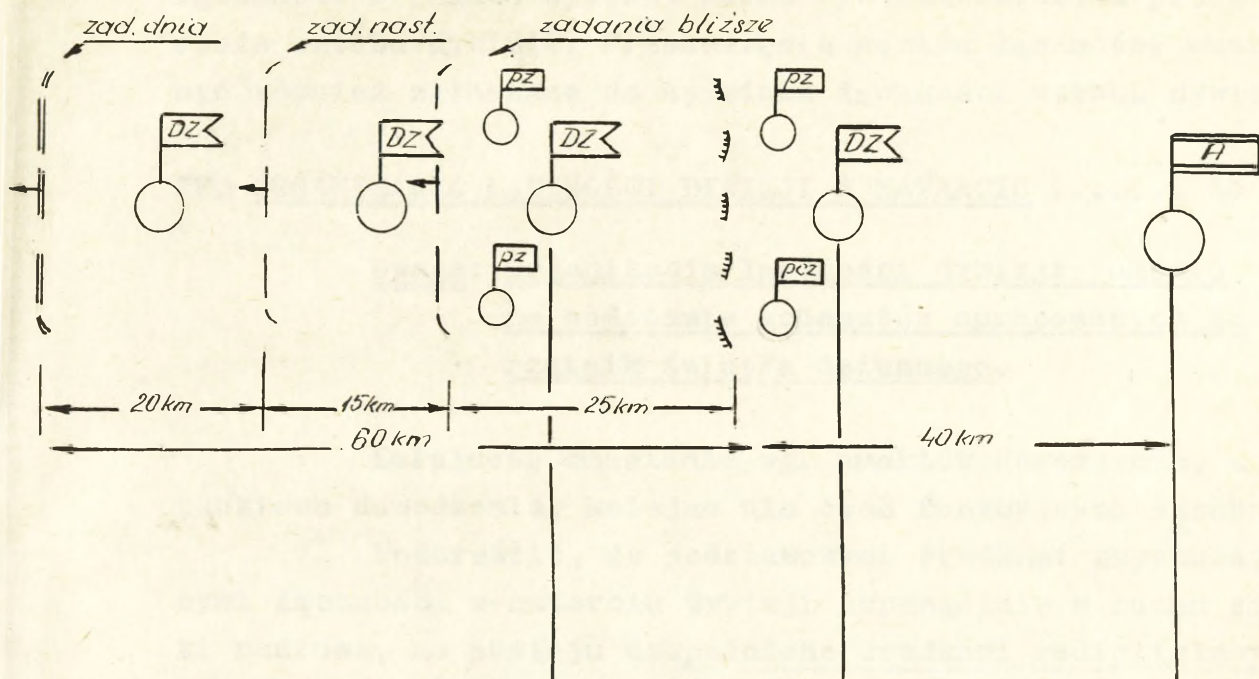
Częstsze organizowanie WŁ WSD dywizji jest niewskazane ze względu na to, że posiadane siły i środki ograniczają możliwość utrzymania łączności z rejonu WSD, szczególnie z dowódcą i sztabem armii, z oddziałami drugiego rzutu, odwodami specjalnymi oraz ze sztabami sąsiednich dywizji.

Węzeł łączności stanowiska dowodzenia dywizji, na rubieży wejścia do walki, pozostaje tak długo jak długo możliwe jest utrzymanie łączności w podstawowych relacjach radiowych z pułkami I-go rzutu dywizji, przy czym za podstawę należy brać pod uwagę możliwość pracy środków radiowych w ruchu.

W ciągu jednego dnia walki WŁ SD dywizji będzie zmieniał rejon rozwinięcia około 3 razy tj. wykonaniu zadania bliższego i następnego oraz pod koniec zadania dnia dywizji.

Przy takim rozwiązaniu możliwe jest utrzymanie ciągłości łączności w relacjach z przełożonym, jak również z podwładnymi. Możliwe jest również efektywne wykorzystanie

wszystkich środków i urządzeń łączności.

- głębokość przesunięcia WL SD dywizji 60 km;
- współczynniki na drogę marszu 1,5 ;
- łączna głębokość przesunięcia 90 km;
- przy średnim tempie przesunięcia 30 km/godz -
- 3 godz.;
- przyjmując czas 30' potrzebny na rozwinięcie środków i urządzeń łączności przybyłych z kolumną sztabu dywizji, to przy trzykrotnym przesunięciu = 1 godz. 30' ;
- razem wynosi to 4,5 godz.;
- przy 12 godzinnym czasie realizacji zadania dnia czas pracy WL SD dywizji na postoju wynosi 7,5 godz. daje to stosunek 1 : 3,7,

Uwaga: Nadmienić, że sposób przesunięcia WL punktów dowodzenia dywizji został omówiony w czasie zajęć na temat: " Struktura organizacyjna, wyposażenie i sposoby przesunięć WL punktów dowodzenia dywizji ".

Opisane

Należy podkreślić to, że przesunięcie WL punktów dowodzenia w ramach dywizji musi być przed rozpoczęciem działań szczegółowo zaplanowane, a w toku działań we właściwy sposób realizowane.

Każdorazowa zmiana punktów dowodzenia i węzła łączności w ramach dywizji winna być zatwierdzana przez szefa sztabu dywizji. Przesunięcie węzłów łączności musi być również zgłaszane do wydziału łączności sztabu dywizji.

IV. ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI W NATARCIU 55 min.

Uwaga: Organizacje łączności dywizji omówić na podstawie schematów opracowanych na rzutnik światła dziennego.

Kolejność omawiania wg. punktów dowodzenia, a na punktach dowodzenia, kolejno dla osób funkcyjnych sztabu.

Podkreślić, że podstawowymi środkami zapewniającymi łączność w natarciu dywizji szczególnie w ruchu są środki radiowe, na postoju uzupełnione środkami radioliniowymi.

W natarciu dywizji mogą jednak wystąpić takie sytuacje, w których może zająć konieczność rozbudowy łączności przewodowej, w ograniczonym zakresie np.: w czasie odpierania silnych kontrataków, niepomyślnie rozegranego boju spotkaniowego lub braku sukcesu przy forsowaniu przeszkody wodnej z marszu.

Dla porównania podać ilość kanałów łączności jakimi dowódca i sztab dywizji dysponowali w poszczególnych okresach.

Okresy	Ilość kanałów	
	z przełożonym	z podwładnym
1945 rok	4	4
lata 1950 - 1955 rok	5	7
obecnie	41	57

Uwaga: W podsumowaniu zagadnienia przedstawić schemat łączności radiowej oraz schemat łączności radioliniowej i przewodowej dywizji w natarciu.

Podstawę do rozwiązywania problemów łączności w dywizji stanowi opracowanie katedralne " Dokumenty planu łączności dywizji nr bibl. 020845 zawierające podstawowe dokumenty planu łączności oraz niezbędne załączniki tych dokumentów, opracowywane na szczeblu dywizji.

V. ZAKOŃCZENIE 5 min.

System łączności dywizji organizowany jest według dokumentów planu łączności opracowanego w okresie organizacji marszu i natarcia dywizji.

Podstawę do opracowania planu łączności stanowi zadanie bojowe dywizji, decyzja dowódcy, zarządzenie łączności sztabu armii, wytyczne szefa sztabu do organizacji łączności oraz posiadane siły i środki.

W ramach planowania łączności szef wydziału łączności wraz z oficerami wydziału winien:

- zapoznać się z zadaniem dywizji i zarządzeniem łączności sztabu armii;
- przeprowadzić analizę zadania i ocenę położenia pod względem łączności w wyniku, której określić potrzeby i możliwości organizacji łączności;
- wysłuchać wytycznych szefa sztabu odnośnie przygotowania danych do decyzji dowódcy;
- uzgodnić z poszczególnymi oficerami sztabu potrzeby i możliwości w zakresie zapewnienia łączności z podległymi pododdziałami i elementami ugrupowania bojowego;
- wydać wstępne wytyczne dla dowódcy batalionu łączności, funkcyjnych łączności i podległych szefów łączności;
- wysłuchać wytycznych szefa sztabu do organizacji łączności;
- przedstawić szefowi sztabu propozycje do organizacji łączności;
- przedstawić dokumenty planu łączności szefowi sztabu do zatwierdzenia;
- opracować zarządzenie łączności oraz postawić zadania funkcyjnym łączności.

Pełne dane w zakresie planowania łączności należy uzupełnić samodzielnie w opraciu o podręcznik " Organizacja łączności na szczeblach taktycznych ".

OPRACOWAŁ:

/-/ płk dr Henryk PIEKARSKI

Wykonano w 5 egz.

Egz.Nr 1 - 5 B.T.

Wyk. płk PIEKARSKI

Druk. HG, 24.11.73 r.

Nr ks. pf. 2065/pf.4153/WW

Kor. T.L.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Bielań Zbiorów Specjalnych
Nr ewid.

~~PT~~ 39948

